

Rundbrenner Records

Dette ubarberte ensemblet fra romerikstraktene har vi fulgt en stund. Med interesse. Gjennom flere plateutgivelser har de lagt for dagen en ørkenvarm kjærlighet for uramerikanske musikktradisjoner koblet med tekster med klare rockpoetiske referanser.

Stories from Cactus Motel representerer så definitivt et musikalsk kvantesprang for *The Men they couldn't shave*.

Ikke bare fordi plata rent produksjonsmessig låter så lekkert - musikalsk er dette 15 spor lange albumet en spennende reise.

Åpningssporet setter standarden. *Dusty road tale* føles riktig som åpning, og det er dessuten etter mine ører et av de sterkeste sporene på plata.

Instrumentalt følges den opp utover av, som seg hør og selvfølgelig bør, akustiske og elektriske gitarer, mandolin, banjo og munnsspill. Et veldig tradisjonelt og sjangermessig riktig lybilde.

Av andre favoritter lister vi opp *The Tumbleweed poet* og ikke minst *Loner's Blues*. Dette avslutningssporet sendte tankene mine i retning Steve Earle.

Stories from Cactus Motel er ei lang plate. Midtveis i løpet tenker jeg at plata lukter litt av soundtrack. Tarantino lusker liksom litt i krokene her.

Skal vi plukke på noe, kan det være at plata muligens kunne tjent på å ha vært et par spor kortere. Det rokker ikke ved helhetsinntrykket av et gjennomarbeidet og viljesterkt album.

Var det opp til oss, ble *Stories from Cactus Motel* folkeeie.

OMTALT AV TROND SVENDSEN

- Hamar Arbeiderblad, 13.03.2007